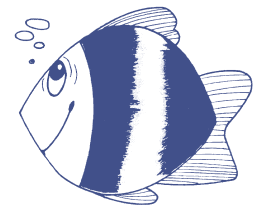

de colores

– az Esztergom-budapesti cursillo hírlevele –

„Íme, elérkezett már az idők teljessége, amikor Isten elküldte a Fiát a földre.”

Találkozások: az adventi cursillós 4B

Kedves testvérek! Emlékezzünk arra, mit is tanultunk a Cursillóban a 4B módszeréről. Tedd barátoddá, barátkozz, és vidd barátodat barátodhoz, Jézushoz. Barátkozom Jézussal, mert találkoztam már vele, megérintette szívemet. És vannak más barátaim is: a családomban, a munkahelyemen, a szomszédságomban. Őket is hívom barátomhoz, Jézushoz. A 4 B – másképpen fogalmazva.

Az Advent számomra aktív várakozás a nagy találkozásra Jézussal, a barátommal.

A barátságok a találkozásokból alakulnak ki. A jézusi nagy találkozásokból most a kis gyermekkel való találkozásokat emelem ki.

Az advent szó szerint eljövetelet jelent. Jézus első eljöveteleire emlékezünk, és második eljöveteletét várjuk.

Első találkozás: először Mária és József találkoztak az újszülöttel. Ezután egész életüket átszövi a tény: Jézus belépett az életükbe. Nem ismerjük életük minden pillanatát, de az biztos, hogy barátságban voltak egymással (együtt mennek Egyiptomba, Názá-

retbe, a jeruzsálemi zarándoklatra), barátságosan fogadták a pásztorokat, a bölcseket, Simeont és Annát is.

Második találkozás: majd a pásztorok ke-resték fel az újszülött Jézust. És rögtön tovább is adták a jó hírt! „*És mindnyájan, akik hallották, csodálkoztak azon, amit a pásztorok beszéltek nekik.*” (Lk 2,18)

Harmadik találkozás: ezután következett a napkeleti bölcsek hódolata. Az ő tanúságtételük sem maradt titokban, de sajnos Heródes nem lett a barátjuk.

Negyedik találkozás: az agg Simeon és Anna prófétaasszony a gyermeket negyven napos korában karjába vehette. A keleti szertartású egyházak úgy nevezik a negyvenedik napot: a találkozások ünnepe. Hogyan történt Anna prófétaasszony találkozása? „*És beszélt róla mindazoknak, akik várták Izrael megoáltását.*” (Lk 2,38) Ez az özvegyasszony barátkozása.

És ki az ötödik a barátkozás sorban? Lehetne gondolkodni a 12 éves Jézus találkozásáról, a felnőtt Jézus találkozásairól egészen

Pálíg, vagyis a megtérő Saulig, akinek megjelent Jézus. Mindezeket azért írták le, mert Jézus ma is él. Ma is találkozni akar.

Most én következem. Találkoztam már vele az Igében, a szentségekben, az imádság erejében, a katolikus közösségekben, a szegény emberek személyében.

Mindegyik találkozás, mind az öt barátkozás, szinte válasz korunk kérdéseire!

A család éve van: Mária az édesanya, mindannyiunk égi édesanyja. József a családapa, egyházunk védőszentje. A pásztorok a szegény és lenézett emberiséget képviselték. A napkeleti bölcsek az idegeket, a más vallásúakat. Simeon és Anna a hitükben kitartó, hitükért már itt a földön megjutalmazott embereket. Én a kortársaimnak lehetek élő tanúja. És szeretnék hiteltel tanú lenni.

Mennyire ki van éhezve korunk a szép-re, a jóra, a lelkiekre? És szinte csengenek a fülemben a Biblia utolsó könyvének utolsó sorai, a küldetés:

Tartalom

Találkozások: az adventi cursillós 4B – Horváth Zoltán plébános atya, Újpest	1	Cursillo a Cursillóért – beszámoló a munkatársakról	10
Választási eredmények	2	Vezetők Iskolája – 2019. évi időpontok	12
Tervek, ötletek, vállalkások a jövő év cursillós programjairól – Várdai Judit, a Boldog Özséb Titkárság elnöke	2	2019. évi cursillók, lelkigyakorlatok időpontjai	13
Bemutakozom – Kálmán József atya	3	Rendszeres régiós találkozók időpontjai	14
Micsoda lelkek! plébániai negyedik örök nap – Herpy György atya visszaemlékezései, 2. rész	3	Pallos Zsuzsa alapítványi beszámolója	14
a 94. férfi, 99. nő cursillo beszámoló	6	Karácsonyi szeretethimnusz – Kálmán József atya, Szent Kereszt Plébánia	15
		Meghívó 2019. március 10.	15

„Én, Jézus, küldtem el angyalomat, hogy előttek tanúságot tegyen (...) És aki hallja, az is mondja: »Jöjj el!« Aki szomjazik, jöjjön; és aki akarja, mérítsen ingyen vizet az élet vizéből!” (Jel 22,16-17)

Igen, én akarom, keresem saját boldogságomat, lelki békémet, és szeretném, ha minél több ember részesülhetne ebből a hitbeli örömből. Egy találkozáshoz két fél szükséges. Jézus személye adott. Ő nincs közelebb vagy távolabb. Ma is kopogtat szívünk ajtaján. Ezernyi jelet küld ma is, ha nem is éppen angyali ének, vagy fényes csillag jelzi, de megszólal szívünk-

ben. Ahogy Annának és Simeonnak sugallta, hogy menjen a templomba, nekünk is sugallja: ma különösen gyere a templomba. És ne feledd otthon ajándékodat, hozd el kíváncsi és nyitott szívedet. Meglátod, csoda fog történni a lelkedben. Megnyílik szemed egy új világra.

„Ingyen kaptátok, ingyen adjátok!” (Mt 10,8) Sok hitbeli örömet kaptam eddigi életemben, sokszor átéltem belülről, szinte melengette szívemet. És ebben a szent készületi időben újból meg szeretném élni. Ettől az örömtől, ennek továbbadásától, a barát-

kozások láncolatától mozdulhat meg környezetemben a vágy: jó dolog Jézus igazi barátjává válni.

Adja meg az Úr ezt a látó szemet mindenkinek, lássunk egy jobb, szeretőbb, boldogabb, békésebb világot, és lássuk meg a hozzá vezető utat is. Így legyen felkészülünk az ideai advent ideje, egy bensőséges nagy találkozásra a karácsonyi ünnepig!
De Colores!

Horváth Zoltán esperes plébános
Újpesti Főplébánia

2018. október 9-én sikeresen, sok lelkes és elkötelezett cursillós megválasztotta a Boldog Özséb Titkárság világi elnökét és tagjait. Az alábbi összeállításban bemutatjuk az új Titkárságot, a testület jövőre vonatkozó terveit, javaslatait.

2018–2021 közötti időszakra megválasztott Titkárság

Leleki vezető – Kálmán József atya
Világi elnök, egyházmegyei koordinátor – Várdai Judit
Elő- és utócursillo felelős, Vezetők Iskolája szervezése – Csákó Gyula
Három nap felelős, lelkigyakorlatok szervezése – Korai Szandi
Médiacsoport felelős – Miletics Évi
Nemzetközi kapcsolatok felelőse – Kovács Ádám
Elő- és utócursillo felelős – Rajkai Gergő

Egyéb, speciális feladatok felelősei

Címlisták, elő- és utócursillo segítése – Bozi György
Alapítványi ügyek, rektorok ellátása – Pallos Zsuzsa
Pályázati ügyek – Mihálffy Gáspár
Honlap felelős – Varjú Viktória
Újság szerkesztése – Földes Mária

Isten áldása kísérje életüket, segítse munkájukat!

Tervek, ötletek, vállalások a jövő év cursillós programjairól – Várdai Judit, az új grémium elnökének a Vezetők Iskoláján elhangzott tanúságtétele

Az újságon keresztül is köszönjük bizalmatokat, és kérjük imáitokat, hogy az Úr szándékait keressük minden kezdeményezésünkben, munkánkban.

Az októberben megválasztott testület, a Boldog Özséb Titkárság 2018. november 5-én megtartotta első grémiumi megbeszélését a Szent Kereszt Plébánián, Kálmán József atyánál. Józsi atya és az újonnan felálló grémium tagjai, Csákó Gyula, Korai Szandi, Kovács Ádám, Rajkai Gergő részvételével. Ötödik tagunk, Miletics Évi sajnos nem tudott jelen lenni a megalakuló ülésünkön.

Mint tudjátok, Székely János atya szombathelyi megyéspüspöki kinevezése óta nincs Titkárságunknak lelki irányítója. Még az előző grémium kérte fel Kálmán József

atyát, a budapesti Szent Kereszt Plébánia vezetőjét erre a szolgálatra. János atyával történt megbeszélése után mondott igent felkérésünkre. Józsi atya aktívan részt vesz Egyházmegyénk cursillós életében. Érsek atyát megkértük, adja beleegyező áldását munkájára. Várjuk választát.

Ezen az első találkozón hosszabb beszélgető kör, imádság után beszámoltam az elmúlt hetek megbeszéléseiről, a vállalásokról és a tervekről.

Korai Szandit a Három nap felelősenek, a lelkigyakorlatok szervezésére, a rektorokkal való egyeztetésekre, rektori lelkikapok koordinálására kértem meg.

Miletics Éva a jegyzőkönyvek vezetését, illetve a cursillo levelezésének meg-

újítását vállalta. Úgy gondolom, az imakérések, lelki tartalmak helyett a cursillós levelezőlistán túlzottan nagy teret kaptak a hirdetések. Az a döntés született, hogy hetente egy alkalommal olyan körlevelet küldünk, amely tartalmazza a megelőző hét állás, lakás, egyéb hasonló jellegű hirdetményeit. Ezt Herczeg Géza állítja össze. A cursillo lényegét érintő megszólalások is moderáltak, de természetesen ezek még aznap továbbításra kerülnek.

Csákó Gyuszi elvállalta a cursillo egyik legfontosabb alapkövénének, a Vezetők Iskolájának szervezését, ami az elő- és utócursillónak is fontos alapja. Munkáját egy csoport támogatja, melyben többek között Bozi Gyuri és Rajkai Gergő is részt

A cursillo mozgalmat a cursillósok áldozata működteti és élteti.
Arsenio Pachón

vesz. Nagyon szeretnénk, ha minél többen tekintenek szívügyüknek ezt az alkalmat, melyen keresztül új véráram kerülhet a cursillónkba.

Csákó Gyuszi ötletét, hogy saját vállalását munkacsoportban képzele el, nagyon jónak tartom, ezért a többi feladatra is két-három fős csoportokat kértem fel.

Kovács Ádám ismét aktívan ápolja a nemzetközi kapcsolatokat, ezen kívül a Szent Gellért Titkársággal való egyeztetéseket is ő koordinálja. Örömmel vállalta, hogy egy munkacsoport segítségével évente lefordítanak egy-egy fontos üzenetet hordozó, külföldi szakirodalmat.

A média munkacsoport tagjai Földes Mari, Miletics Évi, Varjú Viki, akik az internetes tartalmakat frissítik. Mari az újságot szerkeszti, Viki feladata a honlap gondozása. Terveink között szerepel egy évkönyv összeállítás a magyarországi Cursillo Mozgalom 30. születésnapjának megünneplésére. Ennek szerkesztésére Földes Marit kértem meg. Kérem Mindnyájatokat, ha

olyan anyag van a birtokotokban, amit a könyvbe valónak éreztek, küldjétek el Földes Marinak. Miután az online világ térhódítása egyértelmű, így abban állapodtunk meg, hogy a könyv elektronikus formában lesz elérhető.

Bozi Gyuri a Vezetők Iskolája mellett a listák karbantartásának igen igényes feladatát továbbra is vállalta.

Pallos Zsuzsa nagyon fontos munkáját, amit eddig a titkárságért, a rektorok segítségével a cursillókért végzett, természetesen folytatja, ahogy a Cursillo Alapítványban betöltött pénzügyi felelős munkáit is. Mihálffy Gáspárra továbbra is számítunk a pályázatok keresésében, megírásában, elszámolásában.

Jövőre lesz 30 éves a Cursillo Mozgalom hazánkban. Megkértem Fabók Ildikót, hogy a Henter házaspárral közösen vállalják el három – egyenként egy napos – lelki nap megszervezését. Elsőként az elmúlt 10 évben végzett, illetve a máig aktív cursillistákat hívjuk.

Kotriczné Baris Zsuzsanna és Körössy Gábor a régiójuk vezetőjeként fontos véleményeket, meglátásokat adhatnak a Titkárság munkájához. Ezt kérjük a többi régió felelőseitől is.

Ezen a fórumon is szeretném különösen is megköszönni az Újpesti Régió áldozatos szervező munkáját, Horváth Zoli atya vendégszeretetét, amivel a Vezetők Iskolájának közösségét hónapról-hónapra befogadta. Zoli atya számos alkalommal a lelki tanítást, útravalót is adta a jelenlévőknek. Köszönjük!

Ahogy említettem, Kálmán József atyát kértük, legyen a Boldog Özséb Titkárság lelki vezetője. Ő a Szent Kereszt Plébánián szolgál, ez az oka elsősorban, hogy a Vezetők Iskolája ezen az új helyszínen folytatódik. Reméljük, hogy az Újpesti Régió lelkes, aktív cursillistáit ezután az a régió láthatja vendégül.

Köszönjük támogató imáitokat, de colores!

Bemutakozom

Beöthy Tamás atya öt éven keresztül próbált rábeszélni, hogy vegyek részt egy cursillón. Végül 2007 őszén mentem el, mint jelölt, amikor már befejeztem a lelki gondozói képzést és a pszichodramát.

Hatalmas ajándékot kaptam akkor az asztaltól és a munkatársaktól. Megajándékoztak jelenlétükkel, életükkel és istenkeresésükkel.

Ezután néhány év kimaradt. Budakalászi plébánosként kerültem újra közelebb a Cursillóhoz. Könnyű volt Tahiba át-

menni, csak 20 perc autóval. Amikor a Bíboros atya kinevezett plébánosnak az Ecséri útra, tudtam, hogy ez egy ősi cursillós fészek. Biztos voltam abban, hogy a lelkigyakorlatot végzett hívek a segítségemre lesznek.

Köszönöm a Titkárság felkérését a lelki vezetői feladatra. Kérem, hogy imádkozzatok értem, hogy életünkön keresztül Isten kegyelme mutatkozzák meg.

Áldott adventi készüléket

Kálmán József atya

Micsoda lelkek! plébániai negyedik örök nap

Folytatjuk Herpy Gyuri atya visszaemlékezéseinek közlését. Az alábbiakban arról vall, hogy a cursillo hogyan alakította, formálta át plébániai közösségét, és hosszabb távon milyen, távolra vezető hatása volt az ő első cursillójának.

Azzal kell folytatnom, hogyan került Magyarországra a Cursillo Mozgalom. Mailáth Edinának beszéltek arról Cascales atyával, hogy a mozgalommal átjönnek Magyarországra, és majd egymással egyeztetnek,

hogyan és miként. Később megtudtam, valószínűleg nem ez volt első próbálkozásuk. Cascales atya és a munkatársai Pannónhalmán terveztek egy cursillót valami módon megszervezni. Igen ám, de az Állami Egyházügyi Hivatal ezt szigorúan letiltotta, vagyis kudarcba fulladt a vállalkozás. Hanem addigra már minden területen olyan forrongás volt hazánkban, hogy valóban szabadabb levegő járta be az országot. Arra vissza tudok emlékezni, hogy 1989. márci-

us 15-én, a szabadságharc ünnepén meghívtak engem Győrbe, a bencés gimnáziumba. Természetesen elmentem. A bencés templom előtt hatalmas pódiumon, nagy tömeg előtt Pozsgay Imre tartott beszédet. Mi bementünk a kolostorba és nagy csodálkozásomra már ott volt Cascales atya. Sőt, Edina is, és vele együtt jó egynéhány magyar ajkú, valamikor titokban cursillót végzett férfi. És ők döntöttek, vagyis elindult a felkészülés az első magyarorszá-

gi cursillóra. Akkor ott sok mindenféle témát meg kellett tárgyalni, hogy ki mit vállal magára, kinek mi lesz a feladata. Hogy kik voltak ezek a nagyszerű társak? Mészáros Péter, aki az én bécsi cursillómon is jelen volt, ő Villachban lakott, egyszer meglátogattam ott és így már akkor hallottam tőle a cursillóról, amikor még szó sem volt arról, hogy én részt vegyek ezen valaha is. A munkatársak közül fel tudom idézni Dancsók Györgyöt, Kovács Jánost, Vichnalek Istvánt, másokra nem nagyon emlékszem. Cascales atyának német munkatársai közül is voltak ott jó néhányan. Tehát akkor elhatároztuk, hogy Iszkaszentgyörgyön a Székesfehérvári Egyházmegye lelkigyakorlatos háza alkalmas lesz az első cursillóra. Nem sokkal ezután, 1989. április 13-16. között megrendeztük az első magyarországi férfi cursillót. Ebben részt vettem én is, mint munkatárs, Bécsből megkaptam a megfelelő anyagokat, hogy tudjak készülni, milyen előadásokat tartsak, miről beszéljek, aztán Cascales atyának a német beszédét, meg egy másik vendég előadónak német nyelvű beszédét Mailáth Edina tolmácsolta remekül és nagyszerűen. Ilyen formán indult el a cursillo ma is tartó „sikere”. Ezen az első hétvégén részt vett Takács Alajos paptestvérem, Halász Endre verese gyházi plébános, aki, ha jól emlékszem, az iszákosokkal való lelki foglalkozásoknak volt a nagy mestere. És sokan, akik később meghatározó munkatársai lettek a cursillónak.

Hát ennek a hétvégének nagyszerű sikere volt, nagy örömet jelentett és nagyon megragadta Takács Alajost. Halász Bandi bácsit is megérintette, de ő inkább a plébánosi szolgálatában és az alkoholisták mentésében maradt, bár egyszer-másszor egy-egy cursillón részt vett. Annál nagyobb hatású volt a cursillo Takács Lojzira, akivel az első cursillót szerveztük Leányfalura. És ezen az én plébániám képviselő testületi tagjai jórészt részt vettek. Fontosnak tartom elmondani, mert ez alapozta meg a vizafogói nagyszerű közösség létrejöttét, megerősödését. Tehát a résztvevők között volt: Fejér Jenő és a fia, Fejér Zsolt, Takács Ernő, Szilas Péter villamosmérnök, Dibusz Feri, ő volt a kántorunk, akkor főiskolai hallgató. Rábely László, aki később a képviselőtestületi elnökünk lett. Ott volt Baktai Gyurka, aztán Kékesi Mihály testnevelő tanár, Katona Tamás, aki Újpesten volt tanító. Ő

később nem játszott szerepet a plébánia életében, Sebestyén János viszont igen. A Váci úton lakott, ő meghatározó személye lett plébániánknak. Sorolom még: Besztercei Attila, Faragó Tóni, ő később képviselőtestületi tag lett, Szabó Gábor, akkor főiskolás, később tanárember. Kovács László, a zárón ott volt Priváry István, Nógrád megyei plébános. Méhész Elek, Bottlik László, Bukta Gábor, Csillag Péter, aki Molnár C. Pál festő rokonságához tartozott, feleségével együtt nagyon-nagyon sokat jelentettek nekem, Szücs Endre, Várjú László és Veres Árpád.

Ennek a cursillónak a különlegessége az volt, hogy a záróünnepséget nem Leányfalun tartottuk meg, hanem bent magában a templomban. Az volt a célom, hogy a hívveim lássák és jelen legyenek a záróünnepségnek eufórikus örömeiben, hogy ők is kedvet kapjanak a részvételre. Hát valóban így is történt ez, úgy hogy hamarosan a nők is követték a mi választásunkat, vagyis számosan részt vettek a női cursillón is. A magyarországi 3. női cursillót Leányfalun tartottuk 1990. május 3-6-ig, amin számos képviselőtestületi tagunk és hívőnk is részt vett. Akiket csak tudok, felsorolom: Kókai Irénke, Nyíró Évi, Kurucz Imréné, Farkasné Magdi, Halászné, Zsóka Lászlóné, Máté Rita, Lendvai Stefi, Csikász Bori, Baják Gáborné, Hudi Erzs, Kravalik Erzs, Horváth Éva, Halmi Ferencné, Szabó Béláné, Salgó Gyuláné, Kassainé Göböllye Anikó, Bukta Gáborné, Szabó Lászlóné, Emődi Jenőné, Kozma Kati, Szalacsi Andrea, Pintér Gézáné. Munkatársként dolgozott ezen a cursillón Vámos Gézáné Ági, Kosinszky Ági, Tóth Annára is gondolnom kell, aki nővér volt, egy nagyon okos nő és nagyon értette a dolgát, nagyon jó előadó volt. Vichnalek Istvánné Marika, Révész Istvánné Saci, és persze ott volt Arató Márti, aki később nagy, meghatározó személyisége lett a cursillónak.

Arról is szólni szeretnék, hogy a cursillo az én plébániámon, a Vizafogón, milyen hatást gyakorolt, mert röviddel a hétvége után a résztvevők közül kerültek ki plébániai munkatársaim. Nyíró Károlyné Évi, amikor sajnos Csikász Borbála irodavezetőnk megbetegedett, és ágyhoz kötötte őt a kór, átvette a karitász, az egyházközség és a plébánia könyvelését. Rengeteget dolgozott, mindezt szeretetből. Ugyanígy Hudi

Attiláné Erzs, kedves munkatársunk, aki megtérése után minden összejevetelen részt vett, bár a férje ateista volt, kommunista, még hozzá nagyon komolyan hitetlen ember, de olyan barátságban voltunk, sokat vitatkoztunk, sokat beszélgettünk náluk otthon. Erzsikénk nagyon sokat segített a cursillós találkozókban. Sajnos a rák hamar elvitte. Nagy segítségemre volt Emődi Jenőné, olyan szeretettel volt irántam, hogy gondoskodott rólam, főleg vasárnap főzött nekem. Abban az időben, a rendszerváltás után, a Nyíró Gyula kórházban bevezettük a misét, szombaton vagy vasárnap délután, már nem emlékszem pontosan. Ezekre ő előre elment, kikészítette a misézéshez szükséges dolgokat, de főleg körbe járt, minden kórtermet felkeresett, számba vette, ki akar misére menni, mert ekkor és ekkor kezdődik a nagy tanácsteremben a szentmise. Horváth Éva, sekrestyésünk lánya angolkisasszony apáca lett. Maduska Györgyné gyógyszereket hozott nekem, nekünk, mert értett hozzá, kinek milyen gyógyszerre van szüksége. Farkas Magdi szintén olyan valaki volt, aki nagyon jól tudott főzni és valahányszor ünnepségek voltak, bérmlás, meg különböző nagyobb események, amikor vendégeket kellett fogadnunk, akkor nagyon komolyan tevékenykedett a konyhában. Kozma Kati külön is említést kell tennem, ő volt számomra az egyik legnagyobb ajándék, ő a szent ruhák, kehelykendők, corporalék, oltárterítők gondozását, tisztítását vállalta, nagy-nagy áhítattal és Isten iránti szeretettel. Négyen voltak sekrestyések, mert a sekrestyésünk megbetegedése után a felesége és még három másik személy beszállt, és fölváltva gondoskodtak, hogy minden rendben legyen a szentmiséken, valóban, nagyon sok jót tettek ezek a lelkek. Ilyen volt Vukovics Erzs is. Molnár Gizi olyan cursillista volt, aki attól kezdve rendszeresen járt hozzám gyónni, havonta és miután férjhez ment, én eskettem, három gyerekük született és azóta is tart ez a kapcsolat, azóta is minden hónapban egyszer felkeres engem. Csodálatos! Szabó Béláné, szintén hitoktató nő lett. Felkészült rá, gyógyepedagógusok között tanulta ki mesterségét, hogy így mondjam, és az iskolában, a Váci úton, a kisegítő iskolában tartotta a hittanórákat, cigánygyerekeknek, nagyon el-esett, rendezetlen életű családokból jövő

rendezetlen életű gyerekeknek. Rajongtak érte a gyerekek! Nagy áldás volt az iskola számára.

A férfiak is kivették részüket a plébániai tevékenységekből. Fejér Jenő barátom teológiát kezdett tanulni, hogy tudjon kellőképpen oktatni felnőtteket. Így a felnőttként elsőáldozásra készülőkét, főleg esküvő alkalmával. De jegyes oktatást is vállalt. Rendszeresen felolvasott a szentmiséken, ha szükség volt rá, kiscsoportokat vezetett. Nagy lelkes tagja volt a házaspárok közösségének, ugyanakkor a katolikus iskolában is segített. Rábely László barátom, ahogy már említettem, egyházközségi elnök lett. Baktai György a karitászmunkáját vállalta magára feleségével, Médivel együtt, aki feltérképezte a rászorulókat, és listát készített azokról, akiket segíelyezni, gondozni kell. Faragó Antal barátom, aki egy későbbi elnöke lett az egyházközségnek, saját buzgóságából is, meg személyes bátorságával, a szentmise előtt mindig kiállt az ajtóba és ott fogadta az érkezőket. Köszöntötte és helyet kínált őkét, bemutatkozott azoknak, akiket nem ismert. Szabó Gábor hittanképzést kezdett tanulni, hogy a felnőttek katekézisében részt tudjon venni. És ez nagy hasznára is lett, hiszen később hitoktatóként működött. Kókai Alfréd és a felesége főleg az ünnepeken játszottak komoly szerepet, szervezésben, főzésben, és, mivel a férj hihetetlenül ügyes, szerelő ember volt, mindenre meg lehetett kérni, mindenben nagyon komolyan tudott segíteni. Mihályi Gyszi, nagy tehetséggel szervezte a körmeneteket, a majálisokat, meg a különböző zárandoklatokat, sőt autóbusszal ő vitte a hívőket a zárandoklatokra. Így jutott el, az ő segítségével közösségünk Flüeli-be, Tours-ba, Párizsba. Nagyon nagy vállalkozás volt ez! Fórián Gabi pedig az egyházközségi adó beszedésével jeleskedett. Körbejárt mindenfelé, és ahol csak betegeket látott, azokat nekem mind jelezte, hogy én fel tudjam keresni őket. Óriási lelki haszon volt ez a plébánia számára, az ő nagyszerű kapcsolatteremtő képességével! Ez is az oka lehetett annak, hogy a XIII. kerületi önkormányzatba is bekerült, annak ellenére, hogy ott baloldali többség uralkodott. A testületben volt egy kereszténydemokrata párti képviselő is, aki kiharcolta, hogy egy munkás kerületben a munkásifjúság számára legyen

katolikus iskola! A Vizafogó lakótelepen lévő általános iskola kis épületét megszerelte az önkormányzattól az iskola számára, így a Vizafogó lakótelepi általános iskola Tamás apostol Általános Iskola lett. Hát ez nagyon nehezen indult, 8 vagy 10 gyerekkel, meghozzá október közepén, de a cursillisták körbe járták ezt a hatalmas lakótelepet, és ahol csak lehetett, szedték össze a gyerekeket, és végül 80 fő feletti iskola lett belőle. Nem is tudom, talán 5 vagy 6 éven keresztül működött az iskola, míg kinőtte az épületet. Az iskola számára sok lelki napot szerveztünk, sok zárandoklatot csináltunk a gyerekekkel. Én oda is jártam misézni, a hívek vasárnapi szentmiséjére pedig a Vizafogói templomba hívtam meg az iskola diákjait és szüleit. A vasárnapi szentmisék után úgy lehetett a templom székeit összerakni, hogy alkalmas lett a kiscsoportos beszélgetésekre. Előbb a saját szobámban beszélgettem a szülőkkel, majd a templomba mentünk, hogy itt egymással is tudjanak beszélgetni. Óriási élet volt! Hát ez valami olyan isteni Gondviselés volt, hogy az csudálatos!

Ahogy folytatódott a cursillós hétvégék, szaporodtak a cursillón végzetek száma, egyre nagyobb szükségét éreztük, hogy a cursillisták találkozhassanak, a találkozások helyszínének nem volt mindig volt szerencsés a vizafogói templom. Körülbelül ebben az időben kapott Mailáth Edina olyan lehetőséget a Rezső téri Magyarok Nagyasszonya templom közelében, ahol létrehozhatott egy melegedőt. Itt fogadta a szegényeket, rászorulókat, akiket gondozott, testi-lelki szükségletekkel, őket oktatva, imádkoztatta, étkeztette, foglalkozott velük, mikor mire volt szükségük. Minket, cursillósokat is oda gyűjtött többször is, de, talán éppen ezért is szükség volt arra, hogy létrehozzuk a magyarországi cursillo hivatalos formáját. Ez azt jelentette, hogy egy titkárságot kellett felállítani, ami nyilvánvalóvá teszi, hogy ez egy legális, hivatalos mozgalma az egyháznak. Tehát a püspökség tudomása és engedélye alatt kell, hogy működjön. Titkárságnak először a vizafogói plébánia címét adtuk meg, de később rá kellett jönnöm arra, hogy ez már túl nőtt a lehetőségeimet és magam nem is nagyon értek hozzá. Ezért aztán a cursillisták közül számosan összejöttek, én elhatároztam és megbeszéltem velük, hogy keresek

ennek a cursillónak egy lelki, papi vezetőt. Így mentem el a jezsuitákhoz és kértem föl az akkori házfőnök atyát, Nemesszeghy Ervin tartomány főnököt, hogy jelöljön ki számunkra valakit. Ő javasolta nekünk Beöthy Tamás atyát. Nemsokára meg is jelent nálunk Vizafogón, nagyon flott volt és energikus. Közösen összeállítottunk egy beadványt a bíborosnak, dr. Paskai László úrnak, amelyet akkor, 1991. május 14-én aláírtuk: Herpy György plébános, Perjés Imre, Rébay Lajos, Beöthy Tamás sj., Boglárné Mailáth Edina, Fabók Györgyné és Aratóné Márta. Ebben a beadványban leírtuk a mozgalomnak a célját és a legfontosabb ismertető jegyeit, és azt, hogy Magyarországon, az Esztergom-Budapesti Egyházmegyében 1989-től kezdődően már eddig 6 férfi és 5 nő cursillót tartottunk, de elindult a szegedi és a csanádi egyházmegyében is. Felsoroltuk a cursillo lelki vezetőit, Cascales atyát, Bóday Jenő atyát, Halász Endre atyát, Takács Alajost és Beöthy Tamás atyát. Azonkívül azt is, hogy a cursillót egyébként világiak szervezik, és az előadások nagy részét világiak tartják, két pap vezetésével. A nemzetközi cursillo gyakorlata szerint egyházmegyei titkárság létrehozása szükséges, amelynek élén az egyházmegye vezetője által kinevezett, függetlenített lelki vezető kell, hogy álljon. Ennek megtörténteig ideiglenes bizottságot kell létrehozni. Tehát azzal a kéréssel fordultunk a Bíboros atyához, hogy a tartományfőnöke jóváhagyása alapján Beöthy Tamás atyát nevezze ki az esztergomi egyházmegyei cursillo mozgalom titkársági és lelki vezetőjévé. A titkárság különben adományokból tartja fenn magát és ebből fedezi a szükséges nyomtatványokat, sajtótermékeket, a szervezési és egyéb ügyeket. A mozgalom terjedésével szükséges lesz az is, hogy az egyébként független egyházmegyei titkárságok munkáját a későbbiekben egy országos munkabizottság koordinálja. Kérésünket megismételve tisztelettel vagyunk, aláírások sora. Erre a beadványra igenelt a Bíboros úr és engedélyezte, felállította a titkárságot. Hát ezután ez egy legális és Istennek teljesen odaadott társaság lett, sok-sok, sok munkával, aminek legnagyobb lelki ereje, hajtója Beöthy Tamás atya volt, egészen 2015-ben bekövetkezett haláláig, Isten nyugtassa! Én nagyon sokat köszönhetek Beöthy Tamás atyának, vele együtt, >>

vagy nélküle az életem folyamán legalább 40 cursillót tarthattam meg. Nagyon nagy élmények voltak ezek. Sajnos, mára már az egészségi állapotom nem engedi, hogy ezt csinálhassam tovább.

Jelenlegi kapcsolatom a cursillóval arra szorítkozik, hogy legalább 20 év óta minden hónapban egyszer Újpestre az ottani cursillós csoporthoz ki szoktam látogatni. És hát így találkozunk és ápoljuk az egymás közötti szeretet-kapcsolatokat. Hogy kerültem én Újpestre? Hát ez is a cursillo áldása!

A mi új, vizafogói templomunkba számosan jöttek Újpestről is. A metró és az autóbusz könnyen elhozta az embereket. A cursillo megindulása után Beöthy Tamás atya elhatározta, hogy lelki napokat is fog tartani, más plébániákon, így gondolt Újpestre is. Magyar Feri atya volt akkor az újpesti plébános, aki előzőleg nálam volt káplán. Elment hozzá és megbeszélte vele, hogy megszerveznek egy ilyen lelki napot a férfiak számára. A véletlen úgy hozta, nem tudtam, hogy az Úristen hogy szervezi meg ezt így!

de ezen a találkozón 30-35 ember jött össze, tudjuk jól, hogy a kiscsoportos beszélgetések hogy működnek. Én leültem egy asztalhoz, amelynél ült Bernolák Béla. Nem ismertem én akkor őt, csak hallottam, hogy sokat és lelkesen beszél, én csak figyeltem. Aztán lassacskán ebből egy gyakran ismétlődő találkozás lett, kapcsolatba kerültünk egymással, felfedeztem, hogy ő szép fokozatosan a keresztény életben megtalálta a helyét, a boldogulását. Ez a férfi a cursillót elvégezve szervezte a felfrissült plébániái életet, a nagy siker nyomán az asszonyok is követelték maguknak, hogy tartunk egy cursillót nekik, aztán lelki napot, és így került a felesége is, Bernolák Melinda a cursillóba. Ők ketten nagyon sokat tettek azért, hogy mi hárman rendszeresen találkoztunk. Elérték azt, hogy minden hónapban egyszer – és ez a mai napig így van –, a hónap első hétfőjén összehívták azokat, akik elérhető közelségbe voltak, az újpesti plébánia épületébe. Mikor aztán Horváth Zoltán atya számos cursillistát, újabbakat

is meg tudott nyerni, egyre gyarapodott ez a társaság. Béla meghatározó szerepet játszott az újpesti cursillóban. Rengeteget ministrált, sekrestyéskedett, betegeket látogatott, áldoztatott, jó beszélőképessége volt, bocsánat, hogy így mondom, jó dumája volt, mindenkivel közvetlenül viccesen és komolyan megtalálta a hangot. Nagyon nagy érték volt ez az ember, amíg csak teljesen váratlanul egy szívinfarktus el nem vitte. Ekkor került sor arra, hogy a felesége vegye át ennek a vezetését.

Máriaremetéről, ahol most élek, ezekre a számomra nagyon fontos hétfői ultreyákra dr. Körössy Gábor barátunk visz ki és hoz haza évek óta, hogy együtt tudjak lenni a közösséggel. Ő mára a vezető személyisége lett az újpesti közösségnek, lelkes és áldozatos tagja, Isten áldja minden cselekedetért! Itt köszönök meg mindent, amit értem és sok más testvéreért tesz. És amit Melindával együtt a cursillóért tesz!

De colores! Herpy György atya

Cursillón voltunk

94. férfi cursillo

Tahi, 2018. szeptember 20–23.

Tahiból jöttem, életszemléletem szimbóluma a mosolygós szívárványos halacska! (megfejtés: cursillista)

A hétfő délután, lelki élményekben telt el. Majd jött az úgynevezett 4. örök nap és benne a kedd esti kiscsoportos találkozó a plébániai közösségi teremben. Reggel még nagyon készültem rá, elő is jegyeztem. Estére azonban ezt az előjegyzett programot elmosta a sűrű és fontos teendők tengerárja. No, szépen vagyunk – jegyeztem meg –, a friss cursillista már meg is bukott az első megmérettetésen.

A hétfő délutáni begyűjtött élmények mégis győztek bennem és bizakodva tekintetem a következő alkalomra. Még jó hogy van 4. örök nap. Még szerencse, hogy van egy Gyuri, aki gazdája a kiscsoportnak, amihez lehet csatlakozni.

Ez a bizakodásom a Tahiban szerzett élményekből fakadt, ahol férfi társaim megajándékoztak figyelmükkel, idejükkal, szeretetükkel. A programokat a szív jóságának lelkülete szötte át. Boldog voltam, ahogy Csaba és Miklós atya tanított bennünket. Az atyák és a cursillós tanúságtevők lelki ajándékokkal halmoztak el minket, jelöltek.

A hétfő délután alatt előjött belőlem a gyermeki nyitott szív – kedvemre rajzolhattam. A kis

csoportomban társaim buzdítottak is erre. A harmadik napon az Ózdról érkezett Karcsi volt, akinek részletes elképzelése volt a negyedik örök napot megjelenítő szimbólumról. Az általa megosztottakat akkor még nem sikerült formába önteni. Hétfői élmények ma is élnek bennem, és maig hatnak. Kíváncsi vagyok, hogy másoknak is legyen benne része!

Hetek múlva, megkésve küldöm a rajzot Karcsinak. Remélem, elképzelését nagyrészt lefedik a vonalak!

De Colores! Partali Zoltán

Az én cursillóm!!!

Igent mondtam, és vártam az időpontot, hogy mehessek a cursillóra.

Berki Robi barátom csak úgy jön, ha én is megyek, hát persze, mondtam. Két nappal az indulás előtt az ördög keresztbe tett, elcsúsztam egy bevásárló központban, megrándult a derekam, a porckorongsérvem kiújult és mozdulni sem tudtam, kórház infúzió, injekció, és egy hét ez ... orvosi utasítás!!

Indulási nap! Indulni kéne. Barátomat erősítettem, legalább te legyél ott. És Is-

ten elzavarta az ördögöt rólam, az infúzió után nagyon jól lettem. Hívtam a feleségem, készítse a ruháimat, megyek. Robi elmondhatatlanul örült. Nagy félelem volt a családban, nehogy mentő legyen belőle, és hogy mi lesz ott??? Megéri ez?!

Mikor a cursillós segítők kezet fogtak velem, és szemembe néztek, azok a csillogó szemek, Istenben járó apostoli tekintet, és megöleltek, már tudtam jó helyen vagyok, semmi baj nem lehet.

Barátokra leltem, egyek voltunk Jézusban az Ő dicsőségére. Egy emberbe, minden tag öröme, bánata nyílként hatolt bele, átérezte az ő szenvedésüket, örömteli pillanatukat... Ha Jézus eljön, és újra apostolokat keres, és megkérdezné tőlem, kit ajánlasz? BOZI GYURIT.

De Colores!

Máté Károly, Ózd

99. női cursillo

Tahi, 2018. november 8-11.

Minden a helyére került bennem...

A kápolnában csend és félhomály. A test minden megfeszült izomzata kirajzolódik, szinte élőnek hat Krisztus teste a feszületen. Egyszerre gyönyörű és megrendítő a látvány.

Összekulcsolt kézzel térdelek. Lehunyt szemmel nem gondolok semmire, csak a pillanat meghatottságát élem át, a keresztutat hallgatom. Úgy érzem, én is részese vagyok a történetnek... Ez így is van. Mindannyian részesei vagyunk ennek a történetnek, csak a mindennapi mókuserékben elfelejtjük ezt. Hozzád hasonlóan, aki ezt a cikket olvasod, úgy nekem is megadatott, hogy megálljak és elgondolok azon, hol vagyok én ebben a történetben, milyen szerepet szán nekem Jézus. Hozzád hasonlóan megtapasztalhattam, milyen a cursillót átélni, részese lenni. Bizonyára emlékszel, milyen volt a hétvége kezdetén a kápolna félhomályában keresztutat végighallgatni. Lehet, hogy hasonló emlékeid, benyomásaid voltak, mint nekem, de az is lehet, hogy teljesen más élményekkel gazdagodtál. A lényegen nem változtat, hogy egyenként mit éltünk át, hogy mit kaptunk, hiszen Isten mindenkinek azt adja, amire éppen ott és abban a pillanatban szüksé-

ge van ahhoz, hogy megérezze, egyek vagyunk Jézus Krisztusban. Akár az ablakon legördülő vízcseppek, ugyanarra tartunk, más küldetéssel, más utat bejárva ugyan, de utunk végén, a vízcsepphez hasonlóan visszatérünk az Egészbe. Hosszú és viszontagságos az út, ezért hálásak lehetünk, ha rálelünk egy iránytűre. Én ráleltem, mert Isten így akarta. Számomra ez az iránytű a cursillo. Azon túl, hogy megmutatta az irányt, sok dologban meg is erősített, válaszokat adott számos kérdésemre, és nem utolsó sorban nyugalmat kaptam. Nyugalmat, amit azóta is érzek és féltve őrzök. Jól tudom, nem elég őrizgetni, hanem tenni kell, hogy megmaradjon, és hogy minél többen részesüljenek ebben a csodában.

Mit jelentett nekem a cursillo? Úgy fogalmaztam a 4. örök napról a záróünnepen, mintha egy nagydoboz ajándékot kaptam volna. A doboz tele volt meglepetésekkel és én valamennyit, mint egy kisgyerek, örömmel éltem át. Úgy éreztem magam, mint egy nagycsaládban, ahol szeretettel támogatnak, terelgetnek, és közben ajándékokkal halmoznak el. Az ajándékok hol mosolyt, hol könnyeket csaltak az arcokra, de miután minden meglepetés feltárult előttem, felhőtlen boldogság töltött el. Minden a helyére került bennem...

A cursillo előtt a környezetemben lévő emberek arcán, akiknek tudomására jutott hová készülök – és mint utóbb kiderült, már megjárták a cursillót – furcsa mosoly bujkált. Akkor még nem értettem miért, de vágytam rá, hogy megtudjam, amit már ők tudnak, közéljük akartam tartozni. Most már közéljük, közéletek tartozom. Köszönöm!

De Colores!

Fazekas Anett

Néhány gondolat a 99. női cursillóról

A fiamtól kaptam meghívást, aki fél éve végzte el a cursillót. Láttam és éreztem nála a változást, és én is vágytam arra, amit ő megtapasztalt, és ami által változott.

Családunk életében öt évvel ezelőtt tragédia történt, elvesztettük 21 éves fiúunkat. Nagy úrt hagyott maga után, az életem értelmetlenné vált és magányossá. Halála miatt Istent okoltam, és elhagytam. Éltem az életem, de céltalanul és egyedül, annak ellenére, hogy van egy szerető családom.

Így telt el körülbelül három év, akkor kezdtem érezni Isten hiányát, kerestem,

de nem tudtam, merre induljak. Most három hete azonban megtörtént a csoda Tahiban. Három napig átölelt a szeretet, ismét eltöltött a Szentlélek. Ez alatt a három nap alatt megéreztem, hogy Isten nem hagyott el, mindig velem volt, van és lesz. Nélküle nem élet az élet. Ez alatt a három nap alatt sok szeretetet, útmutatást és választ kaptam.

„Íme, az ajtóban állok és zörgetek. Ha valaki meghallja a szavamat és kinyitja nekem az ajtót, bemegyek hozzá, velem étkezem, és ő énvelem.” (Jel 3,20)

Kinyitottam az ajtómat Istennek, én is kiléptem rajta és elkezdődött életemben a 4. örök nap. Engedem, hogy a Szentlélek éljen bennem. Szeretném, ha az emberek észre vennék, hogy keresztény vagyok, szeretném sugározni Isten szeretetét. Bátor szívvel tanúságot tenni Jézus mellett. Küldetésünk van, bevilágítani a környezetünket, emberi kapcsolatainkat szeretettel megtölteni és a világot krisztusivá tenni.

Ehhez kérem égi édesanyánk, Szűz Mária segítségét, aki tudja és átérzi fájdalmam súlyát.

Hálával és köszönettel tartozom Weisz Dóri vezetőnek, Horváth Zoltán és Marton Zsolt atyáknak, a segítőknek, három asztaltársamnak és nem utolsó sorban azoknak, akik imájukkal támogattak.

De Colores!

Szilágyi Ágnes

Megnyugvásra vágytam

Feltöltődést, megnyugvást vártam, kilépni a hétköznapokból, és Isten közelében lenni. Már nyáron elhatároztuk a férjemmel, hogy mindketten elmegyünk egy 3-4 napos lelkigyakorlatra. Mindkettőnknek nagy szüksége volt már erre, hiszen négy gyermeket nevelünk, négy gyönyörű fiúcskát. A nyár sem túl pihentető velük, testileg is, lelkiileg is nagyon kimerültünk már. Én nem tudtam pontosan, hogy milyen típusú lelkigyakorlatra szeretnék menni, csak azt, hogy mindenképp megyek. Egy kedves és kitartó kórustársam biztatott, hogy menjek cursillóra, meglátom, jó lesz az nekem. Hajlottam is rá, meg nem is, de aztán úgy döntöttem, hogy jó lesz így.

Mindenképp ki akartam szakadni pár napra otthonról, és kerestem a választ, hogy mi az Isten szándéka az életemben. Hogyan éljem meg hitelesebben, hogy Őhöz tar-

tozom, hogyan viseljem, fogadjam el, hogy sok éve otthon vagyok a gyermekeimmel, egyáltalán mire vagyok képes? Kérték, hogy legyünk nyitottak és barátságosak, kedvesek. Hát a nyitottság nem az erősségem, főleg nem megnyilvánulásokban. Magamban nagyon nyitott és kíváncsi tudok lenni mindenkire, csak ne kelljen megszólítani valakit, vagy kezdeményezni egy beszélgetést.

Az első este örültem, úgy éreztem, jó helyen vagyok. A második napon összekavarodtam, miért is vagyok én itt, biztos, hogy ide kellett jönnöm? Voltak előadások, részek, amelyek számomra egyenesen unalmasnak tündek. De azért próbáltam nagyon figyelni. Ez biztosan kísértés volt, mert azt is éreztem, hogy sokkal hasznosabb lenne, ha inkább otthon lennék a gyerekeimmel, és a házimunkát végezném. A tanúságtételek nagyon megérintettek, minden beszélgetésből a saját élettörténet-részeket vártam legjobban. Meghatott az őszinteség, a különböző sorok. Ilyenkor rádöbbenek, hogy én csak hálat adhatok a Jóistennek az életemért, a családomért. Nagyon meghatott az, hogy annyi helyről gyűltünk össze, és olyan sokfélék voltunk, vagyunk. Ez megtestesítette számomra Krisztus Egyházát. Milyen jó lenne, ha a hétköznapokban is így tekintenék egymásra! Nagyon kedvesek voltak számomra a roma testvérek, akik részt vettek, és őszintén megszerettem őket! Nem kaptam nagy és áttörő útmutatást az életemre vonatkozóan, de azt igen, hogy akárhol vagyok, mindenkivel kedvesnek és krisztusinak kell lenni, nem húzódnak a csigaházamba oly gyakran. Feltöltődve, lelkesen tértem haza, amihez a záróünnepség is nagymértékben hozzájárult.

Ami hazahoztam magammal: nagy kegyelemnek éltem és élem meg (remélem még sokáig), hogy örülök, amikor emberekkel találkozom, mosolyogva köszönök, nem csak megszokásból, és szívesen megszólítom az embereket, érdeklődöm felőlük. Nem azt várom, hogy más kezdeményezzem. Eddig is sokakkal beszélgettem, de most egész más a lelkületem, a hozzáállásom. Mindenkinek jólesik az érdeklődés, a kedvesség. A családomban is a békét és az előzékenységet igyekszem gyakorolni, és mindenekelőtt örömet lelteni abban, ami van, ami körülvesz, amit éppen csinálók! Minden kegyelem az életünkben, amink van!

De Colores!

Udvardyné Vámos Kati

Cursillós élményeim

Családanyaként és óvónőként éltem a mindennapjaink zajos életét. Kapcsolatban voltam az Úrral, imával, elcsendeséssel, de előfordult, hogy a fáradtságom előbb vett le a lábamról, s terelt álomba, mintsem megszólíthattam volna Atyánkat. Éreztem, hogy a kapcsolatunk – természetesen az én részemről – kezd felszínessé válni.

Egy kedves barátnőm javaslatára jelentkeztem a cursillóra. Ebben az első megtett lépésben (mint ahogy a cursillón rájöttünk), benne volt Isten hívó szava is, amit szívünkön és lelkünkön át meg kellett éreznünk. Amíg azonban az érzéseimtől az értelmemig eljutott az információ, eltelt pár hónap.

November 8-án azonban várakozással és vágyakozással teli szívvel indultam Tahiba, a Szív Lelkiség Központba. Az ott tartózkodás minden részletére figyeltek a szervezők, hogy földi kényelmünk semmilyen szempontból ne szenvedjen hiányt; ki hány ágyas szobában szeretne elcsendesedni, milyen étrendet szeretne, stb.

Az első esti bemutatkozás során néhányan még feszengve mondták el, hogy mi indította őket erre a pár napra. Azonban ahogy teltek az órák, napok, a SZERETET bensőségességében egyre jobban megnyíltak a szívek, s a nyelvek is egyre inkább szólásra jelentkeztek.

Nagyszerű előadásokat hallottunk, betekintést nyertünk gondokkal, problémákkal teli emberi sorsokba. Egy azonban mindenki életében azonos volt. A kiutat, a megoldást a terhek könnyebb hordozásában az Úr segítette. Hozzá kellett fordulni, kérni a segítségét, s Ő mindig, mindenhol jelen volt és kivezetett mindenkit a lelki mélypontokból. Csofálatos volt hallani, hogyan munkálkodik az Úr a Szentlélek erejével mindannyiunk életében. Sokszor nem is értem azokat, akik nem hívők, hogy annak ellenére, hogy az Urat fizikailag nem látjuk, munkálkódása ebben a gyönyörű világban teljesen nyilvánvaló! Miért nem veszik észre? Mennyire igaz: „*Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek.*” (Jn 20,29)

Az előadók, s a kiscsoportos beszélgetések témáiban megszólalók életében is mind-mind megtalálható a Gondviselés, mellyel Atyánk az Ő végtelen szeretetével próbál minket egyre teljesebb, tartalmasabb, tündöklőbb élet felé egyengetni.

Csak kell, hogy fülünk legyen a hallásra, s meghalljuk hívó szavát! „*Akinek van füle, hallja meg!*” (Mt 13,9)

Zoltán és Zsolt atya olyannyira jó pásztorként vezették a cursillós kis nyáját, hogy mindenki óhajást érzett szívében a velük való négy szemközti beszélgetésre. A szent gyónásnál letehetjük náluk lelki terheinket, így folytathattuk utunkat Krisztus felé, egy ideig megszabadulva és megkönnyebbülve a bennünket le húzó súlyoktól.

A folyosói kis beszélgetések, az étkezések hangulata és vidámsága kifejezetten oldott légkörről tanúskodott. Így, ha netán valaki nem hívőként betévedt volna a Lelkiség Központba, elismerte volna, hogy a hívők, a lelki gyakorlatos emberek nincsenek „elvarázsolva”. Igazi hús-vér emberek telis-tele jó érzésekkel, szeretettel, s valahol irigylésre méltóak, mert van egy olyan értékrendjük és olyan kapaszkodójuk Krisztus személyében, aki a lehetetlennek tűnő helyzetekben is reményt, vizsgálatást, erőt ad.

A kiscsoportos beszélgetések témái igazán jól megmozgatták a lelkiismeretünket is. Magunk számára szembesülhettünk azal, hogy hogyan is áll a mi hitéletünk. Mi mindent teszek meg, vagy mulasztok el az útkeresésem során. A szépség számomra abban mutatkozott meg, hogy nem azzal dicsekedtünk, milyen pozitívumokat tudunk felsorolni magunkról, hanem nyíltan bevallottuk hiányosságainkat.

A nap témáiról szóló közös esti beszélgetések azt a konklúziót közvetítették felénk, hogy keresők vagyunk az élet útján, de világos számunkra, hogy KRISZTUSBAN, KRISZTUSSAL, KRISZTUSÉRT, KRISZTUSHOZ HASONLÓAN kell járnunk. Ahhoz, hogy minél több emberhez elvigyük az örömhírt, hogy soha nincs semmi sem veszve, minden helyzetből fel lehet állni, kezdet kell nyújtanunk a másik ember felé, odahajolni hozzá, s a szeretetben feloldva szíve keménységét, mutassuk meg számára a kivezető utat – természetesen KRISZTUS-SAL. Sokszor magunk is támaszra szorultunk, ezért kell kisebb közösségekben tovább éltetni a tüzet a szívünkben, hogy a megsokszorozott szeretetből és erőből mindig tudjunk magunk is meríteni.

A földi élvezetekhez, mely alatt az étkezéseket értem, a központ dolgozói szívüket is beletették a mindennapi falatokba, s kedvességükért ezúton is hálásak vagyunk.

A lelki táplálékon túl a könyvespolcokon szemezgethettünk jobbnál jobb útravaló írások közül.

S a meglepetések...amelyekről nem beszél(het)ek, de annyit mondhatok, hogy rengeteg örömkönnnyet csaltak a szemünkbe. Ezek az apró, de lényegében és mélységében hatalmas kiegészítői a cursillónak! Ezt meg kell tapasztalni, át kell élni! A szeretet olyan finom és lágy húrjait pendítette meg szívünknek, hogyha ezekre a pontjaira gondolok a három napos együttlétnünknek, önkéntelenül is mosolyra nyílik a szám és most is fel kell itatnom a szemembe szőkő könnyeket.

Lelki feltöltődésünk, mellyel bőségesen gazdagítottak bennünket, a szervezők hatalmas munkájának köszönhető. Azonban úgy gondolom, hogy ők annak ellenére, hogy sok szabadidejüket, energiájukat lekötötte, mégsem teherként élik meg, hanem szolgáltnak, mert „*Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű – és nyugalmat találtak lelkeiteknek. Mert az én igám édes és az én terhem könnyű.*” (Mt 11,29-30).

Mielőtt leültem megírni gondolataimat a cursillóról, kinyitottam a Szentírást. Az Úr üzenete így szólt: „*Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.*” (Jn 20,21). A cursillo összefoglalása: hirdessük Isten igéjét, tegyünk tanúságot Krisztus mellett! „*Vigyázzatok, legyetek állhatatosak a hitben, cselekedjétek férfiasan és legyetek erősek! Minden, amit tesztek, szeretetben történjék!*” (1Kor 16,13-14)

DE COLORES!

Pálvoölgyiné Kuklis Henriett

36 m²

Csendes munkatársként vehettem részt a 99. női cursillón Weisz Dóri hívására, két évvel a jelöltségem után. Vágytam erre a meghívásra, vágytam arra, hogy ismét részese lehessenek a „CURSILLO” élménynek.

Az otthoni feladatok és a munka mellett nehezen indultam el, lelkiileg nem éreztem felkészültnak magamat. A testem időben megérkezett csütörtök délután, de a lelkem csak kullogott utána. Kettős érzés volt bennem, egyfelől vágytam a találkozásra Jézussal, más felől izgultam, hogy megtalálom-e a feladatom, tényleg tudom-e segíteni a cursillo négy napját, támogatni a jelölteket abban, hogy átéljék azt, amit én két évvel

ezelőtt éltem át. Jó munkatárs szerettem volna lenni, aki szolgálja és segíti az alkalmat.

A többi munkatárs mondta, hogy már az érkezéskor segítsünk a jelölteknek, kísérijük a szobájukhoz őket, vigyük a csomagjaikat. A Jóisten megteremtette rá az alkalmat, így több jelölt is engedte (bár néha vonakodva), hogy a csomagja szállításában segítsék. A lelkem kezdett közeledni, a gátlásaim kezdtek oldódni. Ehhez a cursillo két papja (Zoltán és Zsolt atya) is nagyban hozzájárult, mókás gondolataikkal és mély beszédjeikkel, amelyekért nagyon hálás vagyok.

A Boldog Sára asztal tagjaként az asztaltársakkal nagyon gyorsan egymásra hangolódunk, már az első beszélgetéseknél megtapasztalhattuk egymás mélységeit, sikerült kinyílnunk egymás előtt, és megosztanunk problémáinkat. Kiderült, hogy az egyik asztaltárral nagyon hasonló cipőben járunk, a kérdésekre sok esetben szó szerint ugyanazt válaszoltuk volna. Munkatársi voltomat az utolsó pillanatig sikerült titokban tartani, így volt nagy meglepetés, amikor kiderült, hogy én nem először vagyok itt. Köszönöm a Boldog Sára asztal tagjainak, hogy megismerhettük egymást.

Munkatársaim összeszedetten és értehetően beszéltek többek között az önismeret, valamint az elmélyülés és folytonos tanulás szükségességéről, az ideális cél megválasztásáról, a felelősségünkről, amivel embertársainknak tartozunk, a közösség megtartó erejéről. Mélyen megérintett az egyik gondolat, miszerint „nem különbek vagyunk másoknál, hanem felelősséggel tartozunk értük”. Szintén nagy hatással volt rám Zsolt atya gondolata, amit Reményik Sándortól vett: „*Próbáljuk meg észrevenni Krisztus arcát a másokban.*”

A mély tartalom ellenére a jó hangulat végig jelen volt a cursillo napjaiban, még a beszédek során is. A munkatársak, beszédjeik előtt rövid imában kérték a Jóisten segítségét. Jó barátnőm a beszédje előtt így imádkozott: „Istenem, kérlek, állítsd meg a szívdobogásomat!” Szerencsére a Jóisten tudja, hogy ténylegesen mire van szükségünk, mert Viki szívverését nem állította le, csak mérsékelte annyira, hogy a beszédjét el tudja mondani, a gondolatait át tudja adni.

Ismét mélyen megérintett a cursillo, rengeteg szeretettel és lelki élménnyel tértem

haza, kicsit fáradtan és azért terhekkel megpakolva, de mindenképpen a Jóisten szeretetében megerősödve. A képzeletbeli hátizsákomban számos gondolatot viszek magammal. Például, hogy a feladatom az engem körülölelő 1 m² bevilágítása. Én abban bízom, és azért imádkozom, hogy még jó sokáig tudjuk a 99. női cursillo résztvevőiként bevilágítani a minket körülvevő világot, azt az összesen 36 m²-t. Ami magában nem sok, de, ha összeadjuk ezeket a kicsi részeket, már hatással tudunk lenni a világra.

Zárásként szeretném megosztani a cursillo utáni első napom élményét. Munkába menet a szokásosnál kicsit hosszabb ideig pihentem egy erdei réten, leültem egy padra és hagytam, hogy a körülöttem lévő világ csak úgy legyen és én befogadjam. Hallottam a lehulló levelek zörgését, a madarak csicsergését, a természet neszeit. Éreztem, hogy Isten jelen van, és én benne vagyok. Nagyon megnyugtató érzés volt. A cursillo ezt adta nekem, ezt az érzést, amihez bármikor vissza tudok térni. Köszönet érte mindenkinek, akinek ebben része volt!

De Colores!

Kati

Munkatársi élményeim

Nagy öröm volt ismét átélni Isten ingyenes és feltétel nélküli megtapasztalását. Különös kegyelem volt számomra az is, hogy átélhettem a magyar testvérek részéről történő elfogadást is. Nagyon hálás vagyok a munkatársi csapatért, ők valóban a Szentlélek ajándékai és Isten értékes eszközei.

Nagy áldás volt a cigány és nem cigány testvéreinkkel közösen az Úr jelenlétében és testvéri közösségben dicsőíteni, imádkozni, örülni vagy éppen sírni a terhek alatt, de új erővel továbbmenni. Erős szeretetszálak alakultak ki a három nap alatt, amelyek felbonthatatlanná váltak.

Jó volt látni, megtapasztalni azt, ahogyan Isten különös tevékeny módon látást ad az embereknek, csodás gyógyulásokot végez és elhív, hogy szolgáljunk a népünk felé.

De Colores!

Kotricz Katalin

Cursillo a Cursillóért – munkatársképző Tahiban, 2018. november 15–18.

De Colores! Drága Testvéreim!

Amikor szombaton este együtt, közösen imádkoztunk a bátyámért az Úr Jézushoz, Imre atya segítségével, meghallgattatt az Úrnál az imánk. A kápolnában éreztük az Úr Jézus jelenlétét. Ebben a csodálatos négy napban velünk volt az Úr Jézus.

Ezekben a napokban megerősödünk, főleg imáinkban, mert megtanultuk, hogy az Úr Jézus mindenkit meghallgat, csak kérni kell, hittel és szeretettel. Ő megadja szíved kívánságát, mert feltétel nélkül szeret mindenkit.

Köszönjük minden cursillós testvérünknek a csodálatos négy napot, a nyitott szíveket. Nagyon sok szeretetet, kegyelmet, áldást kaptunk tőletek. Nagyon sokat tanultunk és erősebbek lettünk Krisztusban. Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy meghívott közéték.

Szeretettel, imádsággal:

Berki Róbert és Berki Róbertné Kati

Isten pillantása

Köszönök mindent, nagyon nagy kegyelmet kaptam. Megkaptam azt az ajándékot, hogy láttam a férjem tekintetében Isten pillantását. Az elmúlt 25 év alatt soha nem láttam ezt a szemében. Krisztus tényleg használja őt, és ezt most értettem meg. Ezért kellett nekünk ott lenni, együtt! És Judit és Imre atya, meg a munkatársak jelenléte ezen csak emelt, köszönöm.

Elmondtam nekik, Moki előtt, hogy mit éltem meg a Cursillo a Cursillóért hétvégén. A férjem sírt és a gyerekek is átöleltek és olyan jó volt! Mióta hazajöttünk, szigorúan egy óra beszélgetést követelek meg a családomban, tv, telefon nélkül. És reggeli ölelést. Megmondtam, hogy ez a házi feladat nekik is, és csinálják!

De Colores! Baris Iza

Munkatársképzőn vettünk részt...

Egy hete ért véget Tahiban a Cursillo a Cursillóért munkatársképző. Előljáróban

annyit szeretnék megosztani, hogy valóban megvalósult ezen a hétvégén a decolores, hiszen sokszínű társaság jött el. Volt itt orvos és kukás, informatikus és ápoló. Voltak cigány testvérek és fehér testvérek is. Mindenki Krisztusban és Krisztusért jött, és így voltunk együtt Krisztusban.

Rám háromszor biztosan pillantott Krisztus. Első ízben Robi felesége mondta nekem, hogy a tekintetemben sok szeretet van. Pedig akkor nagyon dühös voltam, de ez a mondat megszegyenített, elvette a gőgös dühömet.

Második pillantás Moki volt, amikor kiállt mindenki elé és papír nélkül, fejből tanúságot tett. Megdöbbenő volt őt így hallgatni. Egy egyszerű kétkezi munkás milyen megdöbbenően hitelesen és választékosan tud vallani Krisztusról.

A harmadik pedig azon negyedórán történt az oltáriszentség előtt. A Szentségimádás után késztetést éreztem, és odamentem az egyik cigány testvérhez és csak megköszöntem nekik, hogy itt vannak. Nekem ez nagyon sokat jelentett, mert én mindvégig úgy nevelkedtem, hogy őket utálni kell. Jézus itt is elvette gőgömet, és megtanított arra, hogy ha komolyan veszem azt, hogy mi egyek vagyunk Őbenne, akkor tényleg meg is kell azt élni.

Végül csak annyit szeretnék még megosztani, megköszönve az asztaltársakat és a munkatársakat, hogy a zárógondolatom az volt, hogy kevés időnk van. Minden időt ki kell, fel kell használni Krisztus örömhírének terjesztésére, és ha ez a hozzáállás megvan, a Szentlélek gondoskodik a többitől.

Köszönöm, de Colores!

Dubai László

Kedves cursillós testvérek!

Szeretném néhány mondatban megosztani Veletek, azt a sok jót és ajándékot, amit kaptam az elmúlt hétvégén, a Cursillo a Cursillóért munkatársképzőn.

Lehetőségem és elhívásom volt rá, hogy

én is elvégezzem. Ezt a hétvégét Várdai Judit és Szűcs Imre atya vezetésével és munkatársai segítségével, valamint nem utolsó sorban sok isteni kegyelemmel tartották Tahiban. Sokféle foglalkozást élvezte, szerte Magyarországról jöttünk, férfiak és nők egyaránt. Olyanok voltunk, mint egy hatalmas virágos mező! Sokszínűek, sok és különféle nehézségekkel küzdő megannyi virág. Mégis egységet alkottunk Isten-hitben, a szeretetben és a cursillós életben.

Számomra nagy ajándék volt hallgatni azokat a mély és őszinte tanúságtételeket, nehéz élethelyzeteket, melyekben az ember rádöbben, hogy egyetlen kiút és megoldás van: Krisztussal és Krisztus kezét fogva járni az életutadon!

Milyen jó, hogy egységet alkotunk, egy csapathoz tartozunk és erősíthetjük egymást!

Sokat tanultunk, amelyet Judit és Imre atya szívderítő humorral, szeretettel és figyelmességgel fűszerezett. A mosoly, jó kedv persze a munkatársak és a mi arcunkról sem hiányzott. Tanultunk, töltődünk, imádkoztunk, sírtunk, és sokat nevtünk!

Őszintén, szívemből mindenkinek ilyen munkatársképzőt és cursillót kívánok!

De Colores!

Nabilek Ágnes

Kedves Judit, Ildikó, Imre atya és segítők munkatársak!

Öröm, hála és szeretet van a szívemben, az együtt töltött hétvégéért. Jó volt tőletek tanulni, hallani, látni, hogyan szolgátok elhívatottan az Urat! Húzó erők vagyatok, hitben, kitartásban, humorban, látható rajtatok mennyire szeretitek Jézust! Mert ha nem így lenne, akkor időt vennétek el a szentségimádásból. De ti, tudatosan arra vezettetek, és ez az egyik legtöbb, amit kaphattunk!

A negyedik örök napból jó volt ismét visszacsöppenni és meghívott cursillósnak lenni a munkatársképzőn. Megtapasztalni, érezni, ahogyan idegen emberekből barátok lesznek. Ahogyan összemoszolyunk,

mert hasonló életutunk van. Megszorítjuk egymás kezét, mert egyforma keresztet hordozunk. A szentségimádások testvérré kovácsoltak. Jó volt ismét találkozni önmagunkkal, Istennel és egymással! Ha, van bátorságunk önmagunkkal szembe nézni, letérdelni, kitárni a szívünket Jézusnak, mindennapi kapcsolatba lenni vele, akkor Ő fogja a kezünket életünk végéig. Hiszen lelkünk legmélyén tudunk szeretni, és ebben hasonlítunk Istenre. Istennel találkozni, mindig nagy élmény, az Ő végtelen kegyelme, szeretete a tartó erő!

Az egymással való találkozás is egy kegyelmi lépkör! Ahogyan Székely János püspök atya mondta egyszer, lángoló szívű keresztényekre van szükség. Sokunknak lángolt a szíve ezen a képzésen, mert megtettük, mi miért van.

Köszönöm Szücs Imre atyának, hogy érezhető volt az előadásaidban, mennyire szereted az Egyházat. Igen, az Egyház Krisztusnak elkötelezett emberekből áll. És ti példaképek vagytok. Veletek együtt tudunk só, fény és kovász lenni. Ahol ilyen püspökök és atyák mondják magukénak a cursillót, ott csak tanulni lehet, azt a közösséget meg kell ismerni.

Várdai Judit, mint rektor, hittel és lelkesedéssel voltál jelen. Irgalmasságról nem is beszélve! Olyan nagy szeretettel telített hévvel tanítasz, hogy azt nem lehet nem megérteni! Nagy hála az áldozatos munkáért!

Szerettem, szerettük az asztalunkat. Fabók Ildikó a magyar cursillo „anyja”, sokat tanultunk tőled. Igen, te sok évvel ezelőtt Krisztus üdvözítő munkájába álltál, vállaltad, tetted, amit tenni kellett. Olyan jó volt megtapasztalni mérhetetlen nagy tudásodat, melyet át akarsz adni. Ilyen a jó mester, aki így tud cselekedni! Mindnyájunk nevében köszönöm a hitelességed, tanításod.

A cursillo nincs segítő munkatársak nélkül. Isten áldja meg munkatársakat! Kívánok nektek további erőt, szeretetet, a mennyei Atya kegyelmét ehhez a munkához!

Isten remekművei vagyunk mindnyájan! És Ő szeret végtelen szeretetével!

De Colores!

Pál Annamari

Kedves Judit, kedves munkatársak és munkatárs jelöltek!

Egy hét távlatából próbálom összeszedni a gondolataimat. Két párhuzamot látok a

három éve elvégzett cursillóm és a munkatársképző között. Már több látszik a fejlődésből a képen, de még azért van hova fejlődnöm! Ismét egy beteg gyerek várt otthon, akivel (miután jól kipihentem magam munkatársképzős hétvégén...) párat éjszakáztam, így aztán hétvégére zombi állapotba kerültem. Na de nem ez a lényeg.

Nekem amolyan számvetés volt ez a munkatársképző. Bevallom, hogy meglepően kevés dologra emlékeztem mindaból, amit 3 éve hallottam, és rá rácsodálkoztam arra, hogy mi mindenről volt szó akkor. De azt hiszem, ez talán normális, hiszen a mai napig tapasztalom, hogy amit a plébánosunk már ezer éve zeng a szószékről, azt teljes lelki nyugalommal hallgatom, aztán egyszer csak megnyílik a fülem és MEGHALLOM végre, amit mond nekünk hétről hétre.

Három éve Tahiból nagy megkönnyebüléssel jöttem el, de a szó legjobb értelmében véve. Végre leraktam egy olyan terhet, amit akkor már lassan másfél éve cipeltem. Jó volt társakra, hallgató és nyitott szívekre lenni és megtapasztalni, hogy az én problémám mily kicsiny máséhoz képest. Miután végre a lelkem fellélegzett, elkezdhettem azt a számvetést, önmagammal való szembenézést, amire ott tanítottak. Nem mondom, hogy könnyű volt. De kellett ez a folyamat ahhoz, hogy a munkatársképzőre úgy érkezzem, hogy szolgálni szeretnék. Nagyjából fél éve született meg bennem erre a vágy, hogy most már nemcsak haszonélvezője szeretnék lenni az egyházi életnek, hanem valamilyen formában szolgálni is szeretnék és ez alatt nem csak a ministránsok ruháinak a mosását értem. Hiszen mire küldött minket Jézus?

„Menjete el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,15)

A Cursillo tökéletes lehetőséget ad arra, hogy a megszokásra, a vasárnapi templomba járásra korlátozódó hitéletből a keresztényt felrzza, változtatásra serkentse! Legalábbis velem ezt tette: elindított egy új úton, ami Isten felé vezet. Boldog lennék, ha ugyanezt az élményt és útvalót másnak átadhatnám. Látva a ti lelkesedéseket és odaadó munkatársakat, teljes szívvel való elköteleződéseket én még tovább lelkesültem. Köszönet és hála ezért!

Ismét nagy kegyelem volt az Úr részéről, hogy olyan asztaltársaságba kerülhettem,

ahol őszintén és teljes nyitottsággal lehetett beszélni. Én nagyon szerettem mindenkit hallgatni és jó volt rácsodálkozni a másik lelkének szépségére, imájának mélységére, hitéleti nehézségeire, küzdelmeire. Köszönöm Szandinak azt a szerénységet és mély alázatot, amivel asztalunkat kormányozta. Igazán példaértékű volt számomra.

Jó volt közöttetek lenni! Maradtam volna még!

DC!

Dóra

Kedves Barátaim!

Hálás vagyok az Úrnak az együtt töltött napok áldásáért és köszönöm Nektek a nyíltságot, őszinteséget, örömet, ami újra megajándékozott és gazdagított engem – minket mindannyiunkat. Szeretném megosztani veletek azt a három gondolatot, amit a záróünnepségen is elmondtam.

Minden egyes cursillo egy új élmény, és minden egyes cursillo másképpen az. Ahogy vasárnap is mondtam: munkatársnak lenni nem lelki wellness, hanem szolgálat. Most a munkatársképzőben belekóstolhattunk abba, mit is jelent az, hogy a hangsúly sokkal kevésbé a mi lelki szárnyalásunkon van és lesz; mások, a jelöltek lesznek ettől kezdve a középpontban. Nagy örömmel tölt el, hogy erről a szolgálatról sokat tapasztalhattam, tanulhattam – és várom a folytatást.

Ezzel együtt rengeteget kapunk egymástól és Krisztustól. Mindig megérint, megmozgat és elgondolkodtat az a sok színes élettörténet, amit megosztunk egymással a cursillo keretében. Engem ezen a hétvégén Tünde tanúságtétele érintett meg leginkább: gyönyörű példát adott, hogyan lehet a gyászt Istenbe vetett bizalommal, a szentségek segítségével viselni, nem pedig belerokkanni. Ketten hasonló keresztet hordozunk, csak másképpen – én sokkal kevésbé tudtam erős lenni ebben a keresztthordozásban! Hálás vagyok, hogy találkozhattam egy jó példával és persze ez a találkozás nem történhetett volna meg, ha csak fiúk lettünk volna a hétvége alatt, lányok nélkül. Számomra külön áldás volt, hogy kivételesen egyes volt a hétvége.

Amin még sokat gondolkodhattam a hétvégén: mennyire tudok (vagy mennyire nem tudok) engedelmes eszköze lenni a Szentléleknek, mennyire tudok kész lenni követni az Ő hívásait (vagy mennyire nem...). Meg-

tapasztalhattam, hogy (különféle okokból kifolyólag) ezen a területen (is) sokat kell még fejlődnöm – persze nem mindig kellemes a hibáimmal és hiányosságaimmal szembesülni. De tudom, Krisztus számít rám – igyekszem azon, hogy ne csalódjon bennem... és persze én is számítok Krisztusra... ketten csak kihozunk valami jót belőlem!

Engedjetelek meg két gondolatot még, ha már így belelendültem az írásba.

Azzal a nagy elhatározással jöttem el Tahiból, hogy leteszem végre a cigit – mégpedig apostolkodás céljából. Most talán sikerül, ha már hónapok óta szenvedek vele, és eddig nem ment... A kollégáim pontosan látják, hogy eddig hányszor nekifutottam és egy napig sem bírtam. Valamikor szomba-

ton jött a gondolat: ha most viszont sikerül, és ezt összekötik a kollégák a lelkigyakorlattal, talán elgondolkodtatja őket, miből is merítem most az erőt, mi az a plusz segítség, amiért pont most sikerül! Örömmel jelenthetem, eddig „tisztá” vagyok... 3 nap munkahelyen cigi nélkül... nekem egyéni rekord az elmúlt sok-sok évre nézve. És valóban, elgondolkodnak – egyik kolléga tegnap ebédnél megkérdezte – csak úgy spontán kibukott belőle a csodálkozás (némi iróniával vegyessen): „Miki, te most akkor szent leszel??” Hát ez a veszély nem fenyeget azért, lássuk be – de ez a „szurkálás” úgy látszik betalált!

És még egy gondolat. Édesanyám egy héttel korábban végezte a cursillót, szintén Tahiban. Nem tudom eléggé kifejez-

ni hálámat és örömeimet a pozitív változás felett, amit rajta látok – évek óta nem láttam annyit mosolyogni, mint ebben a pár napban a záró óta. Akkor azon a hétvégén is szolgált Tahiban egy munkatársi közösség; ahogy most ezeket a sorokat írom, egy másik munkatársi csapat kezd a cursillo pénteki napját! Nélkülük nem jöhetett volna létre, nem jöhetne létre ez a sok pozitív változás, megtérés.

Munkatársnak lenni szolgálat; és ez a szolgálat sokszoros jó gyümölcsöket terem, Isten segítségével.

De colores!

Halápi Miki

Káposztásmegyer, 2018.11.23

Kedves Testvérek!

Ismételten, újra és újra hívunk benneteket a Vezetők Iskolájába. Ez az alkalom csodálatos lehetőség a találkozásra és az ismerkedésre minden olyan cursillót végzett testvérnek, aki úgy érzi, hogy Jézus arra hívja őt, hogy a Cursillóért tegyen. Szeretettel várunk mindenkit, akiben él a vágy, és megérintette őt az mód, a barátkozás módja, hogy Isten szeretetét minél több embernek továbbadja.

A Vezetők Iskolája megnevezés talán kicsit félreérthető. Igazából ez egy olyan iskola, ahol nincs tanár, nincs tananyag, és vizsgák sincsenek. Nem is arra való. Sokkal inkább hasonlít ahhoz, mint ahogy egy nagy gondolkodó vagy tudós, iskolát te-

remtett maga körül. Sok olyan tanítványt jelent, akik ugyanazon az úton indultak el, és elkezdtek ugyanazon az ösvényen továbbmenni és alkotni.

Eszünkbe juthat a tizenkét apostol. Jézus baráti módon volt együtt velük. Amikor Jézus tanította őket, az sem volt iskolához hasonló. Nem előadásokat tartott nekik, hanem Vele együtt éltek és így sajátították el az evangélium lényegét. A szívükbe írta.

A mi iskolánk mestere és legfontosabb tagja Krisztus és a Szentlélek. Ő az, aki tanít minket. Az Ő fényében és egymás barátságában próbáljuk Krisztus lépéseit követni és az örömhírt minél többeknek elvinni.

Minden alkalommal átéljük, hogy egy egymást szerető testvéri közösségben vagyunk. Ez 2019-ben különösen is megvalósulhat. A Vezetők Iskolája új helyszínre

költözik, egy másik cursillós közösség lesz vendéglátója azoknak, akik kilépve a hétköznapi zűrzavarából válladják a barátkozás kockázatát. Rajtunk múlik, hogyan lesz új otthona ennek a gyarapodó közösségnek. Akinek ez vonzó, jöjjön a Vezetők Iskolája következő alkalmaira. Sok szeretettel várjuk! Krisztus számít Rád!

Vezetők iskolája – 2019. évi időpontok

Január 17.

Február 21.

Március 21.

Április 25.

Május 16.

Június 20.

Helyszín: Szent Kereszt Plébánia – Külső Ferencváros IX. Üllői út 145. 18 óra

Ismerni, szolgálni, szeretni.
A Vezetők Iskolája mottója Arsenio Pachón szavaival

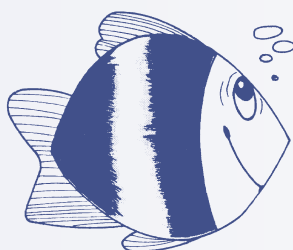
Egyházmegyei cursillo hétvégék 2019-ben

Helyszín: Tahí, Szív Lelkiségi Központ

Időpontok, rektorok:

- **100. női cursillo: 2019. március 7-10.**
rektor: Arató Márta > a.laszlomarta@gmail.com
- **96. férfi cursillo: 2019. március 21-24.**
rektor: Telek Zoltán > telekz@monolith-it.hu
- **101. női cursillo: 2019. május 16-19.**
rektor: Juhászné Kati > juhaskat@gmail.com
- **97. férfi cursillo: 2019. június 20-23.**
rektor: Csákóy Gyula > csakoyg@gmail.com
- **102. női cursillo: 2019. szeptember 12-15.**
rektor: Varjú Viktória > varju.viktoria7@gmail.com
- **98. férfi cursillo: 2019. szeptember 19-22.**
rektor: Pólus András > polus@t-online.hu
- **103. női cursillo: 2019. november 7-10.**
rektor: Kissné Tóth Zita > kissnetothzita@gmail.com
- **99. férfi cursillo: 2019. november 21-24.**
rektor: Ulicsák Péter > peter@ulicsak.hu
- **Cursillós lelkigyakorlat: 2019. május 10-12.**
szervező: Korai Szandra > szandikorai@gmail.com

Jelentkezési lap letölthető a <http://www.bpcursillo.hu/jelentkezes> oldalról.

A hit nem egy dekorációs, díszítő elem. Hittel rendelkezni annyit jelent, hogy valóban Krisztus helyezük életünk középpontjába.
Ferenc pápa

RÉGIÓK ADATAI ÉS RENDSZERES TALÁLKOZÓK

Észak-pesti régió

Egek Királynéja főplébánia
IV. Szent István tér 21. (a plébánia épületében)
Minden hónap első hétfőjén, este 6 órakor ultreya
Körössy Gábor korossygabor@freemail.hu
Bernalák Melinda bernalak35@gmail.com
+36-20 450-0292

Rákosmente régió

Budapest-Rákosszabab-Újtelep, Árpád-házi Szent Erzsébet plébánia
XVII. Szabadság sugárút 39.
Minden páratlan hónap utolsó szombatján, de. ½ 10-12 között ultreya
Telek Mihály telekmihaly@t-online.hu
+36-30 514-0961

Kelet-pesti régió

Budapest-Rákosszentmihály, Szent Mihály plébánia
XVI. Templom tér 3.
Minden páros hét csütörtökén, este 6 órakor kiscsoport a plébánián.
Negyedévenként ultreya, külön meghirdetve
Maróti Lászlóné Gabi maroti.gabi@gmail.com
+36-30-338-4248

Zugló

Herminamezői Szentlélek Plébánia Közösségi Ház
XIV. Kassai tér 34.
Találkozási időpontok a honlap régiós hírek rovatában
Földes Mária foldes.maria55@gmail.com

Dél-pesti régió

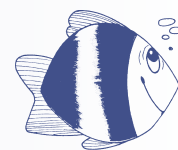
Budapest Külső-Ferencvárosi Szent Kereszt Plébánia
1091 Budapest, Üllői út 145.
Pesti-Déli Espereskerület
Guzsaly Barnabás guzbar2011@gmail.com

Észak-budai régió

Széphalmi Jézus Szíve Plébánia
II. Bp., Kossuth L. u. 13.
Ultreyák külön meghirdetve a honlap régiós hírek rovatában
Marosiné Váradi Andrea marosineandi@gmail.com

Bel-budai régió

Szent Kereszt Templomigazgatóság
XII. Táltos u. 16.
Megyeri Attila meyeri.attila@citronut.hu
+36-30 565-9587

Kedves Cursillós Barátaink!

Mi mással kezdhethetném ezt pénzügyi beszámolót, mint hogy **köszönetet mondok** mindnyájatoknak az elmúlt időszakban küldött adományaitokért! Kisebbséért és nagyobbakért egyaránt! Örömmel tudatom, hogy az előző évhez hasonlóan 2018-ban is jó évet zárunk!

A pénzösszeg, amiből gazdálkodni tudunk, évek óta az alábbi tételekből áll össze:

- az általatok befizetett adományokból,
- a személyi jövedelemadó (SZJA) 1%-ából, (271.304 Ft, 2017-ben 200.481 Ft)

Ez évben nagyot lendített rajtunk az

- EMMI pályázatán nyert 1 millió Ft

A „Palanca fillér” akciót 2014-ben hirdettük meg először, két alkalommal is, a tavaszi és az őszi cursillók idején. Azóta minden évben megismételjük felhívásunkat és akciónk ezúttal is si-

kerrel zárult! Végtelenül nagy örömet okoz ez számomra, látni a sok nagylelkű adományozót! **Ismételten hála és köszönet nekik! Értük mondott imánkkal adunk hálát az Úrnak segítségükért.**

Fenti források együttesen lehetővé tették, hogy ebben az évben is tudjunk támogatást nyújtani a Tahiban megvalósult cursillók (6 hétvége) jelöltjei, munkatársai és papjai részvételei díjaihoz – alkalmanként átlagosan 90.000,- Ft összegben. (tavalgy 30–50.000 Ft támogatás jutott cursillónként)

Ezekből a bevételekből tudtuk fedezni a „de colores” újság szokásos karácsonyi lapszámának nyomda- és postaköltségeit (150 eFt), továbbá feltöltöttük raktárunkat cursillós imakönyvvel.

Jól eső érzés, amikor magasabb összeg érkezik az Alapítvány számára, de ugyanolyan hálásak vagyunk a kisebb adományokért is!

Néhány éve kezdett elterjedni az a gyakorlat, hogy ugyanattól a személytől havi rendszerességgel 1.000–3.000 Ft érkezik az Alapítványnak. Ha ezt a formáját választjátok a támogatásnak, adjatok a számlavezető bankotoknak megbízást a rendszeres át-

utalásra. Úgy hiszem, ez egy jó módja a támogatásnak! **Talán a havi 1.000–3.000 Ft nem nagyon megterhelő az adományozónak, ugyanakkor az Alapítványnak és a nehezebb sorsú jelelteknek igen sokat jelent! Ha teheted, csatlakozz Te is ehhez az akcióhoz!**

Itt hívnám fel a figyelmeteket arra, hogy a „de colores” újságot a frissen végzettek csak a végzést követő évben kapják ingyen! Utána csak azoknak tudjuk a nyomtatott számokat postázni, akik

bármilyen csekély mértékű összeget küldenek az Alapítványnak vagy alkalmanként munkatársként dolgoznak.

Eddigi adományaitokat hálásan megköszönjük és bízunk jövőbeni támogatásokban.

Pallos Zsuzsa
kuratórium elnöke

Karácsonyi szeretethimnusz – a korintusi híveknek írt levél karácsonyi változata

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket zengek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mind- ez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütetést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.

A szeretet nem irigyl meg másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngyörök elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

(ismeretlen szerzőtől)

A Cursillónak nagy bölcsessége, hogy az embereket asztalhoz ülteti, hogy tudjanak egymással beszélgetni. Alapelv a kölcsönös, elkötelezett, őszinte beszélgetés. Csak így működik. Ha nincs kölcsönösség, olyan mintha megloptak volna. Ha nincs elköteleződés, akkor nem fog elmélyülni a beszélgetés, csak felszínes dolgokról tudunk beszélni. Ha nincs őszinteség, akkor csak az időt töltjük a másik kibeszélésével, és a politizálással... És az emberben marad egy rossz százíz a beszélgetés után.

Ha adventben vagy karácsonykor találkozunk a barátainkkal, családukkal, ugyanez az alapelv tud működni. Amikor beszélgetünk, ne feledjük, hogy a legnagyobb ajándék az önjajándékozás, személyes őszinte, elkötelezett találkozás barátainkkal.

De colores!

Kálmán József atya
Szent Kereszt Plébánia

Magyarországon 30 éves a Cursillo Mozgalom **és 2019. március 7–10. között tartjuk egyházmegyénkben a 100. női cursillót.**

Arató Márta, a cursillo rektora, és Kálmán Józsi atya, direktora egyetértésével a 100. női cursillo befejezése rendhagyóan ünnepélyes módon történik.

A március 10-i záróünnepély a Szent Kereszt Plébániatemplomban lesz 15 órakor, majd 16 órakor követi a hálaadó szentmise. Az ünnep agapéval zárul.

Vegyünk részt minél többen ezen a különleges alkalmon, megköszönve az Úr irgalmas szeretetét, melyet a Cursillóban is kinyilvánított számunkra.

Várdai Judit

Cursillo Alapítvány
1091 Budapest Üllői út 145.
Számlasszám: 11710002-20080949

Cursillo Titkárság
Visyné Éva 06-30/971-6858

de colores újság szerkesztősége
Földes Mária – foldes.maria55@gmail.com

De Colores

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Cursillo Mozgalom Boldog Özséb Titkárságának hírlevele

A szerkesztőség e-mail címe: cursillo.szerkesztoseg@gmail.com

Digitális előkészítés: Pharma Press Nyomdaipari Kft.

Az újság megjelenését támogatta:

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA